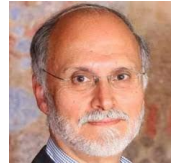

اصول کلی مواضع چپ رادیکال ضدامپریالیست در زمینه‌ی جنگ اوکراین

ژیلبر اشکار

در ادامه‌ی انتشار سلسله یادداشت‌ها و مقالاتی که به دنبال تجاوز نظامی پوتین به اوکراین منتشر کردیم، نوشته‌ی حاضر از ژیلبر اشکار را منتشر می‌کنیم که شامل محورهایی برای اجماع چپ برای موضع‌گیری در مورد تجاوز روسیه به اوکراین است. ژیلبر اشکار نویسنده‌ی ده‌ها کتاب و مقاله درباره‌ی خاورمیانه و از جمله کتاب قدرت مخرب: خاورمیانه و سیاست خارجی ایالات متحده همراه با نوم چامسکی نوشته است.

– نقد اقتصاد سیاسی

تهاجم روسیه به اوکراین دومین نقطه‌عطف جنگ سرد جدید است که در نتیجه‌ی تصمیم ایالات متحده برای گسترش ناتو از آغاز قرن حاضر جهان در آن غوطه‌ور شده است. نخستین نقطه‌عطف، حمله‌ی آمریکا به عراق در سال ۲۰۰۳ بود. این حمله با شکست کامل در دستیابی به اهداف امپریالیستی ایالات متحده به پایان رسید. بهایی که عراق پرداخت - و هنوز هم به همراه کشورهای همسایه‌اش می‌پردازد - وحشتناک بوده است، اما تمایل امپریالیسم آمریکا برای حمله به سایر کشورها را به شدت کاهش داده است، چنان‌که خروج اخیر آمریکا از افغانستان مؤید آن است.

سرنوشت تهاجم روسیه به اوکراین، گرایش سایر کشورها به تجاوز را رقم خواهد زد. اگر این تهاجم به نوبه‌ی خود شکست بخورد، تأثیر آن بر همه‌ی قدرت‌های جهانی و منطقه‌ای به‌غایت بازدارنده خواهد بود. اگر موفق شود، یعنی اگر روسیه موفق شود اوکراین را زیر چکمه‌های روسیه «رام» کند، تأثیر آن فروریزی وضعیت جهانی به سمت قانون بی‌مهار جنگل خواهد بود و به خود امپریالیسم آمریکا و متحدانش برای از سرگیری مواضع تهاجمی‌شان جسارت می‌بخشد.

تا امروز، مقاومت قهرمانانه‌ی مردم اوکراین طیف کلی تحسین‌کنندگان مرتجع ولادیمیر پوتین، از راست فرا-افراطی جهانی و افراطی تا حامیان شبه‌چپ امپریالیسم روسیه را به هم ریخته است. پیروزی پوتین در اوکراین این طیف سیاست ارتجاعی را به‌شدت تقویت می‌کند.

فرا تر از محکومیت کلی تهاجم روسیه، در صفوف ضد امپریالیست‌های واقعی برسر موضع‌گیری خاص در مورد مسائل مربوط به جنگ جاری نیز سردرگم‌هایی وجود داشته است. روشن شدن این موضوعات مهم است.

۱. درخواست از روسیه برای توقف حملاتش و دعوت به «آتش‌بس فوری و بازگشت به میز مذاکره» کافی نیست. ما در زمان حمله‌ی آمریکا به عراق از این‌گونه زبان «سازمان مللی» استفاده نکردیم، بلکه خواستار عقب‌نشینی فوری و بدون قیدوشرط متجاوزان شدیم، همان‌طور که در تمامی موارد تجاوز یک کشور به کشور دیگر طرح کرده‌ایم. به همین ترتیب، ما نه‌تنها باید خواهان توقف تجاوز بلکه علاوه بر آن خروج فوری و بدون قیدوشرط نیروهای روسیه از اوکراین باشیم.

۲. درخواست عقب‌نشینی روسیه شامل هر سانتی‌متری از خاک اوکراین می‌شود - شامل منطقه‌ای که روسیه در سال ۲۰۱۴ به آن حمله کرد. وقتی بر سر تعلق یک منطقه به یک کشور در هر جای جهان اختلاف وجود دارد - در این نمونه، شامل کریمه و مناطق شرق اوکراین - هیچ‌گاه نمی‌پذیریم که این مشکل با زور عریان و قانون قدرت حل شود، بلکه باید همیشه تنها از طریق اعمال آزادانه‌ی مردم برای حق تعیین سرنوشت دموکراتیک آنها حل شود.

۳. ما مخالف درخواست مداخله‌ی مستقیم نظامی یک نیروی امپراتوری علیه نیروی دیگر هستیم، خواه مداخله‌ی مستقیم زمینی و خواه با ایجاد منطقه‌ی پرواز ممنوع. به‌عنوان یک اصل کلی، ما مخالف مداخله‌ی نظامی مستقیم همه‌ی نیروی امپریالیستی در همه جا هستیم. درخواست از یکی از آنها برای درگیری با دیگری به‌منزله‌ی آرزوی جنگ جهانی بین قدرت‌های هسته‌ای است. علاوه بر این، هیچ راهی وجود ندارد که چنین مداخله‌ای بتواند در چارچوب حقوق بین‌الملل انجام شود، زیرا اکثر ابرقدرت‌های امپریالیست در شورای امنیت سازمان ملل حق وتو دارند. ولو آن‌که به‌راحتی درک می‌کنیم که قربانیان تجاوز در اوکراین ممکن است از سر نوامیدی چنین درخواست‌هایی داشته باشند، این‌ها خواسته‌های غیرمسئولانه‌ای است.

۴. ما طرفدار تحویل بی‌قیدوشرط تسلیحات دفاعی به قربانیان تجاوز - در این مورد به دولت اوکراین که با تهاجم روسیه به خاک خود می‌جنگد - هستیم. هیچ ضد امپریالیست مسئولی از اتحاد شوروی یا چین نمی‌خواست که وارد جنگ ویتنام علیه تهاجم امریکا بشود، اما همه‌ی ضد امپریالیست‌های رادیکال طرفدار افزایش تحویل تسلیحات مسکو و پکن به مقاومت ویتنام بودند. دادن ابزاری برای مبارزه با متجاوزانی بسیار قدرتمندتر به کسانی که در حال مبارزه با جنگی عادلانه هستند، یک وظیفه‌ی انترناسیونالیستی مقدماتی است. مخالفت آشکار با چنین تحویل‌هایی با همبستگی اولیه با قربانیان تجاوز در تناقض است.

۵. ما اصولاً نگرش عام نسبت به تحریم نداریم. ما طرفدار تحریم‌هایی بودیم که دولت آپارتاید آفریقای جنوبی را هدف قرار می‌داد و همچنین طرفدار تحریم‌هایی هستیم که اشغالگران استعماری اسرائیلی را هدف قرار دهد. ما مخالف تحریم‌هایی بودیم که پس از نابودی کشور عراق در سال ۱۹۹۱ با جنگ تحمیل شد، زیرا تحریم‌های مرگباری بودند که هیچ هدفی عادلانه نداشتند، بلکه به بهای اعمال شبه نسل‌کشی بر مردم یک کشور، صرفاً در خدمت انقیاد یک دولت در برابر امپریالیسم امریکا بودند. قدرت‌های غربی به دلیل تهاجم روسیه به اوکراین مجموعه‌ی کاملی از تحریم‌های جدید علیه دولت روسیه اتخاذ کرده‌اند. برخی از این‌ها واقعاً ممکن است توانایی رژیم استبدادی پوتین را برای تأمین مالی ماشین جنگی خود کاهش دهد، برخی هم ممکن است به زیان مردم روسیه باشد بدون این‌که تأثیر زیادی بر رژیم یا دوستان الیگارش آن داشته باشد. مخالفت ما با تجاوز روسیه همراه با بی‌اعتمادی ما به دولت‌های امپریالیستی غربی به این معنی است که ما نه باید از تحریم‌های آن‌ها حمایت کنیم و نه خواستار لغو آن‌ها باشیم.

۶. سرانجام، واضح‌ترین و صریح‌ترین مسئله از منظر ترقی‌خواهی، این درخواست است که همه‌ی مرزها به روی پناهندگان اوکراینی باز شود، چنان‌که برای همه‌ی پناهندگان از جنگ و آزار و اذیت از هر نقطه‌ای از جهان که می‌آیند، این مرزها باید باز باشد. وظیفه‌ی پذیرایی و اسکان پناهندگان و هزینه‌ی آن باید به‌طور عادلانه بین

همه‌ی کشورهای ثروتمند تقسیم شود. به آوارگان داخلی در داخل مرزهای اوکراین نیز کمک‌های فوری بشردوستانه باید ارائه شود.

همبستگی با مردم اوکراین!

پیوند با متن انگلیسی:

<https://newpol.org/a-memorandum-on-the-radical-anti-imperialist-position-regarding-the-war-in-ukraine/>